

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 30.

Vydána dne 10. června 1932.

Obsah: (83. a 84.) 83. Zákon o úpravě náležitostí vojenských osob z počtu mužstva v činné službě a některých jiných osob jim co do náležitostí na roveň postavených, jakož i o zaopatření děle sloužících. — 84. Vyhláška o paušalování daně z obratu u terpentýnového a borového (loučového) oleje a jejich náhražek.

83.

Zákon ze dne 31. května 1932

o úpravě náležitostí vojenských osob z počtu mužstva v činné službě a některých jiných osob jim co do náležitostí na roveň postavených, jakož i o zaopatření děle sloužících.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) Část 1. tohoto zákona se vztahuje:

a) na vojenské osoby z počtu mužstva v činné službě, vyjímajíc děle sloužící podle odstavce 2. a vojenské osoby z počtu mužstva, které byly ustanoveny čekateli na důstojnická místa systemisovaná pro důstojníky z povolání,

b) na žáky vojenských odborných škol a na elévů,

c) na frekventanty vojenských učilišť (škol, kolejí) pro výchovu důstojníků z povolání.

(2) Část 2. tohoto zákona se vztahuje na děle sloužící podle § 19 branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., ve znění § 10, IX., zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 53 Sb. z. a n.; jejich počet stanoví vláda po návrhu ministra národní obrany.

ČÁST 1.

Náležitosti vojenských osob z počtu mužstva v činné službě, žáků a frekventantů vojenských škol (učilišť, kolejí) a elévů.

§ 2.

Denní žold.

(1) Vojenským osobám z počtu mužstva

v činné službě [§ 1, odst. 1., písm. a)] přísluší, vyjímajíc případy dále uvedené, denní žold v této výměře:

vojínu	1'50 Kč,
svobodníkovi	1'70 Kč,
desátníkovi	2'00 Kč,
četaři	2'50 Kč,
rotnému	4'00 Kč.

(2) Místo tohoto denního žoldu přísluší osobám právě uvedeným za dobu, kterou ztráví v ošetřování ve vojenském nebo občanském léčebném ústavě (nemocnici), nemocniční denní žold v této výměře:

vojínu	0'25 Kč,
svobodníkovi	0'35 Kč,
desátníkovi	0'50 Kč,
četaři	0'75 Kč,
rotnému	1'00 Kč.

Onemocněly-li však nebo byly-li zraněny v době, kdy konaly činnou vojenskou službu u útvarů armády v poli, podrží uvedené osoby denní žold v celé výměře podle odstavce 1. i po dobu, kterou pro toto onemocnění nebo úraz ztráví v léčebném ústavě (nemocnici).

(3) Po dobu kázeňského trestu na svobodě, jímž jsou službě odňaty, dostanou osoby uvedené v odstavci 1. místo denního žoldu tam stanoveného vězeňský denní žold 0'25 Kč bez rozdílu hodnosti. Po dobu soudního trestu na svobodě nepřisluší jim žádný denní žold, třebaš tuto dobu ztrávily úplně nebo částečně ve vězeňské nebo jiné nemocnici; to platí i o době ztrávené v soudní vazbě vyšetřovací. Jestliže však trestní řízení, vedené proti uvedeným osobám, bylo zastaveno, nebo skončilo osvobozujícím rozsudkem, vyplatí se jim do datečně denní žold, na který by byly měly nárok, kdyby na ně nebyla soudní vazba vyšetřovací uvalena.

(4) Po dobu trvalé dovolené nepřísluší osobám uvedeným v odstavci 1. denní žold; vládní nařízení stanoví, zda a pokud přísluší těmto osobám denní žold po dobu dočasné dovolené.

(5) Ustanovení odstavce 1. až 4. platí obdobně i pro osoby, které se cvičí v speciálních služebních odvětvích jako žáci vojenských odborných škol nebo jako elévové, aniž jsou vojenskými osobami v činné službě. Těmto osobám přísluší denní žold stanovený pro vojína.

(6) Frekventantům vojenských učilišť (škol, kolejí) pro výchovu důstojníků z povolání přísluší bez rozdílu hodnosti místo denního žoldu uvedeného v odstavci 1. denní žold ve výměře stanovené vládním nařízením, které stanoví též, zda a do jaké míry náleží těmto osobám jejich denní žold po dobu prázdnin, dovolené, nemoci, trestního vyšetřování, kázeňského nebo soudního trestu, při nenáležitém chování a nedostačujícím prospěchu; to platí také o frekventantech, kteří nejsou příslušníky mužstva. Vládní nařízení určí, na která vojenská učiliště (školy, koleje) se vztahují ustanovení tohoto odstavce.

§ 3.

Jiné náležitosti.

Vedle denního žoldu stanoveného předcházejícím paragrafem přísluší osobám tam uvedeným strava, chléb, ústroj a ubytování podle zvláštních předpisů, které vydá ministr národní obrany v dohodě s ministrem financí, a vedlejší náležitosti ve výši a za podmínek stanovených vládním nařízením.

ČÁST 2.

Náležitosti déle sloužících a některá další ustanovení o nich.

A. Náležitosti déle sloužících v činné službě.

§ 4.

Vstupní prémie.

(1) Vojenské osoby z počtu mužstva, které se reversem zaváží, že setrvají v dobrovolné další činné službě jako déle sloužící po dobu nejméně dvou let, dostanou jednorázovou vstupní prémii, která činí při reversálním závazku k dobrovolné další činné službě trvající nejméně:

2 léta	400 Kč,
3 léta	500 Kč,
4 léta	600 Kč,
5 anebo více let	700 Kč.

(2) Vstupní prémie se poskytne jen jednou, a to při prvním nastoupení do dobrovolné další činné služby podle předcházejícího odstavce.

§ 5.

Měsíční prémie.

(1) Déle sloužícím přísluší za každý úplný kalendářní měsíc dobrovolné další činné služby měsíční prémie, jejíž výměra činí:

- a) pro déle sloužící v hodnosti rotného 480 Kč,
- b) pro déle sloužící v ostatních hodnostech:
 - aa) v prvním až pátém roce dobrovolné další činné služby 400 Kč,
 - bb) v šestém a v příštích letech dobrovolné další činné služby 450 Kč.

(2) Déle sloužícím přísluší zvýšení měsíční prémie na vlastní nezaopatřené děti, které nepřekročily 18. rok věku a jsou československými státními příslušníky, ve výši nepřesahující částku 100 Kč při jednom dítěti a částku 175 Kč při více dětech; podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(3) Ženatým déle sloužícím přísluší místo bezplatného ubytování podle § 6, písm. a), zvýšení (další zvýšení) měsíční prémie o 125 Kč. Totéž platí o ovdovělých, rozvedených a rozloučených déle sloužících, kteří udržují domácnost pro děti, na něž jim přísluší zvýšení měsíční prémie podle předcházejícího odstavce.

(4) Déle sloužící mají nárok na měsíční prémii a na její zvýšení (další zvýšení) v plné výměře i v případech uvedených v § 2, odst. 2. a 3.

(5) Měsíční prémie je splatná pozadu. Nastoupí-li vojenská osoba do dobrovolné další činné služby jako déle sloužící jiného než prvního dne v měsíci nebo vystoupí-li z tohoto služebního poměru jiného než posledního dne v měsíci, dostane alikvotní díl měsíční prémie; totéž platí obdobně, vznikne-li nebo zanikne-li nárok na zvýšenou měsíční prémii podle odstavce 1. až 3. jiného než prvního nebo posledního dne v měsíci. Alikvotní díl se vyměřuje za každý den činné služby jednou třicetinou příslušné částky. Není-li alikvotní díl vyjádřen v celých korunách, zakrouhlí se na nejbližší vyšší částku, vyjádřenou v celých korunách.

(6) Vláda se zmocňuje, aby v období zásad platných pro výplatu vánočního příspěvku

vojenských gážistů mimo služební třídy z povolání poskytla vánoční příspěvek i déle sloužícím.

§ 6.

Jiné náležitosti.

Vedle náležitostí uvedených v § 4 a 5 přísluší déle sloužícím:

a) strava nebo stravné, ústroj a ubytování podle zvláštních předpisů, které vydá ministr národní obrany v dohodě s ministrem financí. Na bezplatné ubytování v kasárnách nemají nárok déle sloužící, jimž přísluší zvýšená měsíční prémie podle § 5, odst. 3.; podle okolností může jim býti poskytnut úřední (služební) nebo naturální byt, nikoli však za příznivějších předpokladů nebo podmínek, než by pro ně platily, kdyby byli vojenskými gážisty mimo služební třídy z povolání;

b) vedlejší náležitosti ve výši a za podmínek stanovených vládním nařízením.

§ 7.

Zánik nároku na náležitosti déle sloužících.

(1) Skončila-li další činná služba v poměru déle sloužících, zaniká nárok na náležitosti podle § 5 a 6.

(2) Nastoupí-li takovéto osoby z jakéhokoliv důvodu opět do činné vojenské služby — ale ne již jako déle sloužící — ať v míru, nebo za mobilisace, nebo za války, přísluší jim náležitosti podle části 1.

(3) Jestliže se vojenským osobám, jichž další činná služba v poměru déle sloužících skončila, dostalo zvláštního vojenského výcviku, vykonají další činnou službu za tento výcvik podle ustanovení § 17 branného zákona, při čemž jim rovněž přísluší toliko nárok na náležitosti podle části 1.

B. Zaopatřovací náležitosti déle sloužících a jejich pozůstalých.

§ 8.

Zaopatření déle sloužících.

(1) Zaopatření vojenských osob konajících dobrovolnou další činnou službu jako déle sloužící (odbytné, výslužné, invalidovní zaopatření, přídavek za zranění, válečný přídavek a letecký přídavek k výslužnému) řídí se, pokud není upraveno tímto zákonem, předpisy, které by pro ně platily, kdyby byly vo-

jenskými gážisty mimo služební třídy z povolání.

(2) Podmínkou pro přiznání zaopatření jest, že okolnosti odůvodňující nárok na toto zaopatření vznikly v poměru déle sloužících a byly zjištěny superarbitračním řízením, zahájeným před skončením další činné služby v poměru déle sloužících.

(3) Nezpůsobilostí k vojenskému povolání podle vojenských zaopatřovacích předpisů se rozumí u déle sloužících nezpůsobilost k vojenské službě.

(4) Déle sloužící, kteří v tomto poměru — třeba s přerušením — sloužili aspoň dvacet let a dokončili 40. rok věku, mají nárok na výslužné bez průkazu nezpůsobilosti k vojenské službě.

(5) Déle sloužícím přísluší zvýšení výslužného (invalidního výslužného) v té výši a potud, pokud by jim za činné služby příslušelo zvýšení měsíční prémie podle § 5, odst. 2.

(6) Nárok na zaopatření třeba uplatniti, a to nejpozději do tří let po skončení další činné služby v poměru déle sloužících.

(7) Výslužné přísluší prvním dnem měsíce, který následuje po dni skončení další činné služby v poměru déle sloužících. Byl-li však nárok na výslužné uplatněn teprve po skončení této činné služby, přísluší výslužné, je-li na ně nárok, od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl nárok uplatněn.

(8) Odbytné déle sloužícího, který nemá nároku na výslužné, nesmí býti nižší než odbytné, jaké by mu po stejné době ztrávené v poměru déle sloužících příslušelo podle § 15, odst. 1., písm. c), zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 54 Sb. z. a n., o umístování déle sloužících poddůstojníků.

§ 9.

Zaopatření pozůstalých.

(1) Zaopatření pozůstalých po déle sloužících (vdovský důchod, příspěvky na vychování, důchod sirotčí, důchod předků) řídí se, pokud není upraveno tímto zákonem, předpisy, které by platily pro pozůstalé, kdyby déle sloužící byli vojenskými gážisty mimo služební třídy z povolání; to platí i o příslušnicích nezvěstných déle sloužících.

(2) Nárok na zaopatření mají, jsou-li splněny podmínky § 8, odst. 2., i pozůstalí po déle sloužícím, který zemřel do tří let po skončení činné služby jako déle sloužící a ne-

měl zaopatření podle § 8 nebo § 12, ani nepozbyl nároku na zaopatření podle § 11.

(3) Nárok na zaopatření podle ustanovení předcházejícího odstavce třeba uplatnit do šesti měsíců po úmrtí déle sloužícího, jinak zaniká. Zaopatřovací platy — je-li na ně nárok — přísluší od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl nárok uplatněn.

(4) Oprávněným vdovám a úplným sirotkům po déle sloužících přísluší zvýšení zaopatřovacích platů v té výši a potud, pokud by manželovi (otci) za činné služby příslušelo zvýšení měsíční prémie podle § 5, odst. 2.

§ 10.

Pensijní základna, nejnižší výměra zaopatření, pensijní příspěvek.

(1) Pensijní základnu a základ pro vyměrování odbytného podle vojenských zaopatřovacích předpisů tvoří roční částka poslední měsíční prémie příslušející podle § 5, odst. 1.

(2) Nejnižší roční výměra výslužného (a to i pro ženatého déle sloužícího) nebo vdovského důchodu se stanoví v ročních částkách takto:

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	Nejnižší výměra	
	výslužného Kč	vdovského důchodu Kč
až včetně do 12 roků	4.656	4.056
počínajíce 13. rokem až včetně do 17 roků	4.980	4.356
počínajíce 18. rokem až včetně do 22 roků	5.340	4.656
počínajíce 23. rokem	5.760	4.656

(3) Zaopatřovací platy pro pozůstalé se vyměřují z výslužného, které by manželu neb otcí náleželo bez ohledu na nejnižší výměru stanovenou v odstavci 2.; nedosahují-li však takto vyměřené zaopatřovací platy nejnižší výměry stanovené v odstavci 2., zvýší se u vdov na tuto nejnižší výměru, u sirotků pak na výměru z ní vyplývající.

(4) Roční výměra výslužného nesmí být vyšší než pensijní základna.

(5) Déle sloužící neplatí pensijních příspěvků.

§ 11.

Pozbytí nároku na zaopatření.

Nároku na zaopatření podle tohoto zákona pozbývají déle sloužící kromě případů uvedených ve vojenských zaopatřovacích předpisech pro ně obdobně platných také propuštěním místa v některé službě uvedené v § 2, I. a II., zák. č. 54/1927 Sb. z. a n., nebo přijetím odbytného podle § 15, odst. 1., písm. c), téhož zákona, nebo vydáním převodní částky (§ 17).

§ 12.

Zaopatření podle jiných zákonných ustanovení.

(1) Nemají-li déle sloužící nebo jejich pozůstalí nárok na zaopatření podle tohoto zákona, vyhovují-li však podmínkám pro přiznání nároku na příslušný důchod podle předpisů o zaopatření invalidů a jejich pozůstalých z počtu mužstva (důchod invalidní, vdovský, sirotčí, předkův), zůstává jim zachován nárok na tento důchod podle právě zmíněných předpisů.

(2) Má-li déle sloužící podle tohoto zákona nárok jen na odbytné, může žádati, aby místo něho byl mu poskytnut invalidní důchod podle předpisů o zaopatření invalidů z počtu mužstva, vyhovuje-li podmínkám, stanoveným pro přiznání takového důchodu.

§ 13.

Péče o choromyslné déle sloužící a o příslušníky (členy) jejich rodin.

Stran péče o choromyslné déle sloužící a o příslušníky (členy) jejich rodin postupuje se, jako kdyby déle sloužící byli vojenskými gážisty mimo služební třídy z povolání.

§ 14.

Pohřebné (úmrtné).

Pozůstalým po déle sloužících, kteří zemřeli v činné vojenské službě, přísluší pohřebné a pozůstalým po déle sloužících, kteří zemřeli v době, kdy požívali vojenských zaopatřovacích platů, přísluší úmrtné, a to v obou případech podle předpisů, které by platily, kdyby déle sloužící byli vojenskými gážisty mimo služební třídy z povolání. Pro výměru pohřebného je tu rozhodná výměra poslední měsíční prémie dosažené podle § 5, odst. 1.

C. Hodnocení vojenské služby déle sloužících v jejich další službě (zaměstnání).

§ 15.

Započtení pro zvýšení služného.

Vládní nařízení určí, v jakém rozsahu se započte déle sloužícím převzatým do některé služby uvedené v § 2, I., zák. č. 54/1927 Sb. z. a n., další činná služba ztrávená v poměru déle sloužících pro zvýšení služného (denního platu).

§ 16.

Započtení a hodnocení vojenské služby pro zaopatření.

Ve službách uvedených v § 2, I., zák. č. 54/1927 Sb. z. a n. jest započísti a hodnotiti déle sloužícím převzatým do těchto služeb dobu další činné služby ztrávené v poměru déle sloužících pro nárok na výslužné, plynoucí z pensijního zaopatření pragmatikálních a jiných státních zaměstnanců, jakož i pro výměru tohoto výslužného v témž rozsahu, jak je započitatelná podle vojenských zaopatřovacích předpisů pro vojenské gážisty mimo služební třídy z povolání. Tímto započtením pokládá se za zhodnocenu převodní částka, byla-li za tuto dobu vydána.

§ 17.

Přestupy.

(1) Byl-li déle sloužící před vstupem do poměru déle sloužících ve službě nebo zaměstnání ať vyňatém z pojistné povinnosti či jí podléhajícím podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n., nebo podle zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, jest zaměstnavatel resp. nositel pojištění povinen vydati vojenské správě převodní částku obdobně podle příslušných ustanovení citovaných zákonů.

(2) Za déle sloužícího, který nedostal výslužného (invalidního služného) nebo odbytého podle § 8 a vstoupil do služby nebo zaměstnání ať vyňatého z pojistné povinnosti či jí podléhajícího podle některého ze shora uvedených zákonů, jest vojenská správa povinna vydati zaměstnavateli resp. nositeli pojištění převodní částku obdobně podle příslušných ustanovení zmíněných zákonů.

(3) Ustanovení předcházejících odstavců platí obdobně i při přestupu déle sloužícího

do zaměstnání podléhajícího pojištění podle zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, a podle zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří, jakož i naopak.

(4) Při provádění tohoto paragrafu třeba na déle sloužící pohlížeti tak, jako by byli zaměstnanci státu.

ČÁST 3.

Společná a závěrečná ustanovení.

§ 18.

Exekuce a administrativní srážky.

(1) Náležitosti uvedené v § 2, 3, 4 a 6 nemohou býti exekucí zabaveny nebo zajištěny, ani dobrovolnou úmluvou zastaveny nebo postoupeny, ani nepodléhají administrativním srážkám.

(2) O exekuci (zajištění, zastavení, postupu) na ostatní náležitosti déle sloužících a pozůstalých po nich a o administrativních srážkách z nich platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, s těmito změnami:

a) Za služební plat podle § 1 uvedeného zákona se pokládá měsíční prémie ve výměře podle § 5, odst. 1. a odbytné podle § 15, odst. 1., písm. c), zák. č. 54/1927 Sb. z. a n.; za výslužné (provisi a p.), odbytné a zaopatřovací platy podle § 2 zák. č. 314/1920 Sb. z. a n. se pokládá 75% výslužného, odbytného, vdovské pense, sirotčího důchodu, pensí a darů z milosti a jiných podobných příjmů bez zvýšení podle § 8, odst. 5. a podle § 9, odst. 4.

b) Ostatní náležitosti déle sloužících, které nejsou uvedeny v písm. a), jsou — s výjimkami uvedenými v písm. c) a d) — z exekuce (zajištění, zastavení, postupu) vyloučeny a nezapočítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na náležitosti příslušející dlužníku na děti (§ 5, odst. 2., § 8, odst. 5. a § 9, odst. 4.) lze vésti exekuci nebo zajišťovací úkon anebo umluviti zastavení nebo postup neobmezeně, jde-li o pohledávku zákonitého výživného, příslušející dítěti, na něž dlužníku tyto náležitosti příslušejí. V takových případech buď část těchto náležitostí, připadající na věřitele,

připočítávána k zabavitelné části náležitostí; přísluší-li dlužníku tyto náležitosti na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části náležitostí jen poměrná jejich část, vy-
padající podle počtu dětí.

d) Na částku, o niž se měsíční prémie zvyšuje podle § 5, odst. 3., může býti vedena exekuce nebo zajišťovací úkon anebo umluveno zastavení nebo postup jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na pohřebné (úmrtné) jen pro útraty pohřební.

(3) Ustanovení odstavce 2. neplatí pro administrativní srážky ze služebních a zaopatřovacích náležitostí tam uvedených, jde-li o pohledávky státu, vzniklé z poměru déle sloužících ve smyslu části 2. nebo se zřetelem na něj.

§ 19.

Doplatky, oprava nesprávné výměry nebo výplaty náležitostí.

Nárok na doplatky náležitostí podle § 2, 3 a 6 lze uplatnit jen do jednoho roku od jejich splatnosti. Stran opravy nesprávné výměry nebo výplaty náležitostí déle sloužících podle § 4 a 5 a zaopatřovacích platů déle sloužících a jejich pozůstalých třeba se řídit obdobně předpisy, které by platily, kdyby déle sloužící byli vojenskými gázistý mimo služební třídy z povolání.

§ 20.

Úhrada vyšších nákladů plynoucích z tohoto zákona.

Vyšší náklady plynoucí z provádění tohoto zákona v roce 1932, pokud nebudou uhrazeny z úspor v rozpočtu vojenské správy, se uhradí úsporami v celkovém rozpočtu.

§ 21.

Zrušení dřívějších ustanovení.

(1) Dnem účinnosti tohoto zákona pozbyvají platnosti, pokud z tohoto zákona nevyplývá něco jiného, všechny dosavadní předpisy o náležitostech osob, jichž se tento zákon týká.

(2) Zejména se zrušují § 14 a § 15, č. 4, zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., o úpravě služebních požitků československého vojska, čl. IX. zákona ze dne 4. července 1923, č. 152 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňuje zákon č. 195/1920 Sb. z. a n., a zákon ze dne 10. července 1922, č. 224 Sb. z. a n., o úpravě požitků pro mužstvo čs. vojska, jemuž není vojenská služba povoláním.

(3) Zákon č. 54/1927 Sb. z. a n. zůstává nedotčen.

(4) Dokud nebudou vydána vládní nařízení podle § 2, odst. 4. a 6., § 3 a § 6, písm. b), zůstávají v platnosti dosavadní předpisy o věcech, jež mají býti upraveny těmito vládními nařízeními. Dnem účinnosti toho onoho nařízení se zrušují veškeré dosavadní předpisy o věcech, které jím budou upraveny.

§ 22.

Účinnost a provedení zákona.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1932 a provede jej ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Viškovský v. r.

84.

Vyhláška ministra financí ze dne 31. května 1932

o paušalování daně z obratu u terpentýnového a borového (loučového) oleje a jejich náhražek.

Podle § 19, odst. 8., zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ustanovuji v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností:

(1) Místo daně z obratu podle zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. stanoví se u terpentýnového a borového (loučového) oleje a jejich náhražek (ex čís. 173 b) celního sazebníku) paušál.

(2) Paušál činí:

1. u shora uvedených předmětů, vyrobených v tuzemsku, 4% z úplaty nebo ceny;
2. u shora uvedených předmětů, dovážených z ciziny, 25 Kč za 100 kg hrubé váhy.

(3) Paušál u shora uvedených předmětů, vyrobených v tuzemsku, jest povinen platiti jejich výrobce, a to obvyklým způsobem v zákonných čtvrtletních lhůtách přísluš-